

RECTIFICĂRI

Rectificare la Orientarea (UE) 2017/697 a Băncii Centrale Europene din 4 aprilie 2017 privind exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii de către autoritățile naționale competente în legătură cu instituțiile mai puțin semnificative (BCE/2017/9)

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 101 din 13 aprilie 2017)

La pagina 157, considerentul 7:

în loc de: „(7) Opțiunile și marjele de apreciere în legătură cu exceptarea expunerilor de la aplicarea limitelor expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie aplicate în mod consecvent atât în cazul instituțiilor semnificative, cât și al instituțiilor mai puțin semnificative, pentru a se institui condiții de concurență echitabile pentru instituțiile de credit din statele membre participante, pentru a se limita riscurile de concentrare rezultate din expuneri specifice și pentru a se asigura aplicarea în cadrul MUS a aceluiași standarde minime de evaluare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 400 alineatul (3) din același regulament. În special, ar trebui să se limiteze riscurile de concentrare rezultate din obligațiunile garantate care intră sub incidența dispozițiilor articolului 129 alineatele (1), (3) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și din expunerile față de sau garantate de administrațiile regionale sau de autoritățile locale ale statelor membre, în cazul în care acestor creanțe li s-ar atribui o pondere de risc de 20 %, în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul expunerilor intragrup, inclusiv participațiile sau alte tipuri de dețineri, este necesar să se asigure că decizia de exceptare totală a acestor expuneri de la aplicarea limitelor expunerilor mari se bazează pe o evaluare detaliată, astfel cum se prevede în anexa I la Regulamentul (UE) 2016/445 (BCE/2016/4). În cazul evaluării măsurii în care o expunere, inclusiv participațiile sau alte tipuri de dețineri, față de instituții de credit regionale sau centrale cu care instituția de credit este asociată în cadrul unei rețele, în conformitate cu dispozițiile legale sau statutare, și care sunt responsabile, în temeiul dispozițiilor respective, de operațiunile de compensare în numerar din cadrul rețelei respective, îndeplinește condițiile de acordare a unei exceptări de la limitele expunerilor mari prevăzute în anexa II la Regulamentul (UE) 2016/445 (BCE/2016/4), se justifică aplicarea unor criterii comune. Această aplicare ar trebui să asigure că instituțiile semnificative și instituțiile mai puțin semnificative asociate în cadrul aceleiași rețele beneficiază de un tratament consecvent. Exercitarea, în conformitate cu prezenta orientare, a opțiunii prevăzute la articolul 400 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie aplicabilă numai în cazul în care statul membru relevant nu a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 493 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

se citește: „(7) Opțiunile și marjele de apreciere în legătură cu exceptarea expunerilor de la aplicarea limitelor expunerilor mari prevăzute la articolul 395 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie aplicate în mod consecvent atât în cazul instituțiilor semnificative, cât și al instituțiilor mai puțin semnificative, pentru a se institui condiții de concurență echitabile pentru instituțiile de credit din statele membre participante, pentru a se limita riscurile de concentrare rezultate din expuneri specifice și pentru a se asigura aplicarea în cadrul MUS a aceluiași standarde minime de evaluare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 400 alineatul (3) din același regulament. În special, ar trebui să se limiteze riscurile de concentrare rezultate din obligațiunile garantate care intră sub incidența dispozițiilor articolului 129 alineatele (1), (3) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și din expunerile față de sau garantate de administrațiile regionale sau de autoritățile locale ale statelor membre, în cazul în care acestor creanțe li s-ar atribui o pondere de risc de 20 %, în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul evaluării măsurii în care o expunere, inclusiv participațiile sau alte tipuri de dețineri, față de instituții de credit regionale sau centrale cu care instituția de credit este asociată în cadrul unei rețele, în conformitate cu dispozițiile legale sau statutare, și care sunt responsabile, în temeiul dispozițiilor respective, de operațiunile de compensare în numerar din cadrul rețelei respective, îndeplinește condițiile de acordare a unei exceptări de la limitele expunerilor mari prevăzute în anexa la prezenta orientare, se justifică aplicarea unor criterii comune. Această aplicare ar trebui să asigure că instituțiile semnificative și instituțiile mai puțin semnificative asociate în cadrul aceleiași rețele beneficiază de un tratament consecvent. Exercitarea, în conformitate cu prezenta orientare, a opțiunii prevăzute la articolul 400 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie aplicabilă numai în cazul în care statul membru relevant nu a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 493 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”